द्ति। सार्वाची 'पयः'शब्दः 'श्रोषधयः', पयः खत्य सार्खत्यः, 'वीर्धां' खतानां सम्बन्धि, यत् 'पयः' निर्गतं चीरं, तद्पि 'पयखत्' सार्खत्, 'श्रपां', सध्ये 'यत्पयः' सारं, यच्च 'पयसः' गवादिचीरस्य, 'पयः' सारं, 'तेन' सारेण सर्वेण, हे 'दन्द्र', 'मां', 'संस्व' योजय॥

(१९-२०) श्रय व्रतापायनमन्त्रानाइ। "श्रग्ने व्रतपते व्रतं चिर्यामि। तच्छकेयं तको राध्यतां। वाया व्रतपत त्रादित्य-व्रतपते॥७॥ व्रतानां व्रतपते व्रतं चरियामि। तच्छकेयं तन्मे राध्यताम्' दति। व्रतस्थान् ष्टेयस्य कर्मणः फलको 'व्रतपतिः', तादृश हे 'त्रशे', 'त्रतम्', ददमहं 'चिर्यामि'। लदन्यहेण 'तत्' व्रतं, कर्त्तम्, ऋहं 'शक्यं' शको भ्रयासम्। 'तत्' व्रतं, 'मे' मद छं, 'राध्यतां' समृद्धं भवतु। वाखादित्यमन्त्रया-र्पि व्रतं चिर्यामीत्यादिकमन्षञ्जनीयम्। श्रायवायादि-त्येभ्या व्यतिरिक्तोऽपि यः कश्चिद्वे वा व्रतानां सर्वेषां मध्ये विशेषेण त्रसादीयस्य व्रतस्य पालकः तदिषयस्रतुर्था मन्त्रः त्रग्ने वतपत दति एक एव मन्त्रा ब्राह्मणसेत्वेकः पचः। तदन्सारेण मम नाम प्रथमित्यन्वाके स मन्त्र त्रास्नातः, चलारोधिते मन्तन्ना ह्याणसेत् परः पचः। तथा च स्वकार त्राइ। सर्वान् ब्राह्मण दति। एतदन्सारेणाद्यमन्त्रस्य पुनः पाठः॥

(२१) त्रय वत्सापाकरणहेताः पालाशशाखाया त्राहरण-मन्त्रमाह। "इमां प्राचीमुदीचीं। दवमूर्जमिशस्कृतां। बज्ज-